

ABSTRACT&REFERENCES

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.302375

REFORMING THE COMMON SECURITY AND DEFENSE POLICY IN THE LONG TERM, CONSIDERING THE THREAT FROM RUSSIA

p. 4–14

Yaroslav Myrkeiev, Postgraduate Student, Faculty of International Relations, National Aviation University, Lubomyra Huzara ave., 1, Kyiv, Ukraine, 03058
E-mail: 2447293@stud.nau.edu.ua
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5664-7610>

This article analyzes the need to reform the Common Security and Defense Policy of the European Union in the long term, with a particular focus on the threat, posed by the Russian Federation. The growth of Russia's aggressiveness and foreign policy ambitions creates the need to strengthen and adapt the security and defense policy of the European Union.

A number of decisions, adopted by the European Union as a countermeasure to Russian aggression against Ukraine, are analyzed. The article also examines the reasons that led to the need for institutional reform and key aspects of it, including the strengthening of the Union's military capabilities, the development of the cyber security sector and the expansion of cyber defense infrastructure, ensuring an increase in joint financing of the defense sector and cooperation with strategic partners. The importance and necessity of political unity and joint action among the member states of the European Union, strengthening of defense capabilities, defense cooperation, improvement of crisis management mechanisms and provision of mutual assistance between member states for effective response to threats from Russia were emphasized. The article calls for intensive cooperation and coordination between the European Union and the North Atlantic Treaty Organization, as well as for strengthening external partnerships with countries that share common values and have common security interests in the implementation of joint projects and programs in the field of security and defense to ensure stability and security in the region.

Reforming the Common Security and Defense Policy is a key factor in ensuring Europe's collective security in the medium and long term, taking into account the needs and challenges of the modern geopolitical environment, and through joint action, the European Union can act as a united front in security solutions and international cooperation

Keywords: Common Security and Defense Policy, European Union, Russian aggression

References

1. Council Decision (CFSP) 2017/2315 of 11 December 2017 establishing permanent structured cooperation (PESCO) and determining the list of participating Member States. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017D2315&from=EN>
2. Korniiichuk, L. V. (2018). The European Union problems of reforming at the present stage. *Political life*, 1, 132–137. <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2018.1.22>
3. Kuznietsov, O. (2021). European experience of strengthening cyber security capacities in modern conditions. *Information and law*, 1 (36), 106–113. [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2021.1\(36\).238189](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2021.1(36).238189)
4. Maksak, H. (2022). Novi oboronni rubezhi YeS: perspektyva dlia Ukrainy. *Analitychne doslidzhennia*. Available at: https://prismua.org/wp-content/uploads/2022/12/EU_defence_ukr.pdf
5. Przetacznik, J. (2022). The EU's foreign, security and defence policy after Russia's invasion of Ukraine. European Parliamentary Research Service. Available at: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729456/EPRS_ATA\(2022\)729456_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729456/EPRS_ATA(2022)729456_EN.pdf)
6. Informal meeting of the Heads of State or Government (2022). Versailles Declaration. Available at: <https://www.consilium.europa.eu/media/54773/20220311-versailles-declaration-en.pdf>
7. A Strategic Compass for a stronger EU security and defence in the next decade (2022). Available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2022/03/21/a-strategic-compass-for-a-stronger-eu-security-and-defence-in-the-next-decade/>
8. Joint Communication to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the Defence Investment Gaps Analysis and Way Forward (2022). Brussels. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52022JC0024>
9. Special meeting of the European Council (30 and 31 May 2022) – Conclusions. EUCO 21/22. Available at: <https://www.consilium.europa.eu/media/56562/2022-05-30-31-euco-conclusions.pdf>
10. Joint Motion for a Resolution on recognising the Russian Federation as a state sponsor of terrorism (2022). Available at: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RC-9-2022-0482_EN.html
11. Zięba, R. (2017). Próby ożywienia polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej. *Krakowskie Studia Międzynarodowe. Część 1: Zagrożenia, wyzwania i przyszłość polityki bezpieczeństwa Unii Europejskiej w dobie kryzysu*. Kraków: Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, 35–52.
12. McAllister, D., Loiseau, N. (2022). Report on a European Parliament recommendation to the Council and the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy on the EU's Foreign, Security and Defence Policy after the Russian invasion of Ukraine, A9-0164/2022. Available at: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2022-0164_EN.html
13. Regulation of the European Parliament and of the Council on establishing the European defence industry Reinforcement through common Procurement Act (2022). Available

at: <https://commission.europa.eu/system/files/2022-07/proposal-european-defence-industry.pdf>

14. A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy (2019). Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe. Available at: https://www.eeas.europa.eu/eeas/global-strategy-european-unions-foreign-and-security-policy_en

15. Implementation Plan on Security and Defence. 14392/16 (2016). Brussels. Available at: https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eugs_implementation_plan_st14392_en16_0.pdf

16. Implementation Plan on Security and Defence (2016). European External Action Service. Available at: <https://www.coe-civ.eu/kh/implementation-plan-on-security-and-defence>

17. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (Text with EEA relevance) (2016). Available at: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>

18. Joint Communication: The EU's Cybersecurity Strategy for the Digital Decade (2020). Available at: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/eus-cybersecurity-strategy-digital-decade-0>

19. Viina v Ukraini ta yii naslidky dlia YeS (2022). Bloh Vysokoho predstavnyka YeS Zhozepa Borrelia. Available at: <http://surl.li/bvbcg>

20. Note on Delivery and joint procurement of ammunition for Ukraine. 7632/23 (2023). Available at: <https://www.consilium.europa.eu/media/63170/st07632-en23.pdf>

21. Act in Support of Ammunition Production – Regulation Text (2023). Available at: https://defence-industry-space.ec.europa.eu/eu-defence-industry/act-support-ammunition-production-asap_en

22. Action Plan on Military Mobility 2.0 (2022). Available at: https://defence-industry-space.ec.europa.eu/action-plan-military-mobility-20_en

23. Directive (EU) 2022/2555 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 on measures for a high common level of cybersecurity across the Union, amending Regulation (EU) No 910/2014 and Directive (EU) 2018/1972, and repealing Directive (EU) 2016/1148 (NIS 2 Directive) (2022). Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2555>

24. Joint Declaration on EU-NATO Cooperation (2023). Available at: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2023/01/10/eu-nato-joint-declaration-10-january-2023/>

25. Ukraine Refugee Situation (2023). Operational Data Portal. Available at: <https://data.unhcr.org/en/situations/ukraine>

26. Ivanova, V. S., Sivash, O. (2019). Refugee Status Under International, Regional And National Law. Juridical Scientific and Electronic Journal, 6, 419–421. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-6/102>

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301635

PLACE AND APPLICATION OF THE NEW LAW “ON ADMINISTRATIVE PROCEDURE” IN THE REGULATION OF PUBLIC E-SERVICES

p. 15-21

Natalia Khiborob, PhD, Associate Professor, Department of Administrative and Financial Law, Ivan Franko National University of Lviv, Universytetska str., 1, Lviv, Ukraine, 79000

E-mail: Natalia.khiborob@lnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5650-5030>

The article is dedicated to the analysis of the place and application of the new Law «On Administrative Procedure» in regulating public electronic services in Ukraine. Enacted on December 15, 2023, the Law aims to establish a system of unified, understandable, and transparent interaction between public authorities and citizens and businesses. The article examines the main provisions of the Law, focusing on the principles of administrative procedure and norms regulating the resolution of administrative matters using electronic digital technologies. Based on the analysis of legislation texts, comparative analysis, and consideration of practical aspects of the new law's implementation, the conclusion is drawn regarding the importance of applying its norms to the sphere of public services, including those provided through digital technologies. It is found that the Law of Ukraine «On Administrative Procedure» sets general standards for administrative procedure ensuring the observance of rights of individuals and legal entities in relations with administrative authorities, regardless of whether such interaction occurs through physical or electronic channels. Special legislation may define the specifics of providing certain types of public services, but the general standards of the Law of Ukraine «On Administrative Procedure» must be adhered to. The article also highlights the main directions for further research and possible directions for further development of legislation in this area. The application of the provisions of the Law of Ukraine «On Administrative Procedure» allows not just to copy the logic of the paper world into digital services, but to develop innovative approaches. This means that the right to participate in the administrative process can be implemented through online offices, the possibility to submit documents in electronic format, support for communication through digital channels and the creation of additional functions that complement the main service

Keywords: Public administration, administrative procedure, digital transformation, public services, decisions in automatic mode, public e-services

References

1. Pro administratyvnu protseduru (2022). Zakon Ukrainy No. 2073-IX. 17.02.2022. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-IX#Text>

2. Tymoshchuk, V. (2021). Theoretical and Practical Challenges of Formation of General Administrative Procedure in Ukraine. *Law of Ukraine*, 10, 28–43. <https://doi.org/10.33498/louu-2021-10-028>

3. Boiko, I. V., Soloviova, O. M. (2020). Yevropeiski standarty ta ukrainskyi kontsept administratyvnoi protsedury. Modern researches: progress of the legislation of Ukraine and experience of the European Union. Riga: Izdavnecība “Baltija Publishing”, 442–462. <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-43-3/1.25>

4. Boiko, I. V., Zyma, O. T., Soloviova, O. M., Shkolyk, A. M.; Boiko, I. V. (Ed.) (2019). *Administratyvna protsedura*. Kharkiv: Pravo, 206.

5. Soloviova, O. (2023). Digital trends of legislation in the field of administrative procedure. Digital trends and anti-corruption reforms in public administration. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-369-9-18>

6. Osadchyi, A. Yu. (2023). Tsyfrovizatsiia administratyvnykh protsedur. Yevropeiski oriientyry rozvytku Ukrainy v umovakh viiny ta hlobalnykh vyklykiv XXI stolittia: synerhiia naukovykh, osvitynykh ta tekhnolohichnykh rishen. *Odesa: Yurydyka*, 2, 26–30.

7. Luchenkom D. V., Kaplina, O. V., Nastiuk V. Ya. et al.; Luchenka, D. V. (Ed.) (2022). *Prava liudyny v umovakh tsyfrovoy transformatsii suspilstva*. Kharkiv: NIU imeni Yaroslava Mudroho, 272.

8. Pro administratyvni posluhy (2012). *Zakon Ukrainy No. 5203-VI*. 06.09.2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>

9. Pro osoblyvosti nadання publichnykh (elektronnykh publichnykh) posluh (2021). *Zakon Ukrainy No. 1689-IX*. 15.07.2021. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20/ed20211201#Text>

10. Pro elektronni dokumenty ta elektronnyi dokumentoobih (2003). *Zakon Ukrainy No. 851-IV*. 22.05.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text>

11. Pro realizatsiiu eksperymentalnoho proektu shchodo stvorennia spryiatlyvykh umov dlia realizatsii prav dytyny (2019). *Postanova Kabinetu Ministriv No. 691*. 10.07.2019. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/691-2019-%D0%BF#Text>

12. Servisom yeMaliatko batky novonarozhenykh skorystalsia ponad 370 tysiach raziv (2023). Available at: <https://moz.gov.ua/article/news/servisom-emaljatko-batki-novonarozhenih-skorystalisja-ponad-370-tisjach-raziv->

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.300235

FUNCTIONING OF THE REAL PROPERTY REGISTER IN UKRAINE DURING THE PERIOD OF MARITAL STATUS

p. 22–29

Olga Taranova, Postgraduate Student, Department of Financial Law, University of the State Fiscal Service of Ukraine, Universytetska str., 31, Irpin, Ukraine, 08205

E-mail: olgatorbas@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8846-4173>

Today, all information on real property rights and their encumbrances and restrictions is entered into a single register – the State Register of Real Property rights and their encumbrances. The Register of Rights will now include information not only about rights to buildings and structures, but also about rights to land plots.

The article examines the process of State registration of rights to immovable property and continuous operation of the register during the period of martial law in Ukraine. One of the types of administrative process is the registration proceeding, which covers a wide range of social relations, the participants of which are, on the one hand, executive power bodies and their officials, and on the other hand, natural or legal entities. In the circle of these relations, a system of regulatory and legal acts is being built, detailing the registration procedural relations that were worked out during the writing of this scientific work. Having analyzed the peculiarities of the work of state bodies in war conditions, problems in the activity of the Register of Property Rights to immovable property and the connection between the high-quality work of the register and the protection of the owner's rights to his/her property have been identified. Since the economy of the state nowadays should work better than ever, this question is quite relevant. Today, unfortunately, there are circumstances that cannot be regulated at the state level, planned or minimized. Namely, «air alarms», «damage to energy systems», «damage to means of communication» and the unstable psychological state of the citizens. A number of changes that took place in the legislation over the last period in connection with the beginning of the full-scale invasion of Ukraine were described. The article will examine the mechanism of the Register of Real Property Rights in wartime conditions, identify the weak points of the system, and suggest possible ways of improvement

Keywords: property, right of ownership, Register of property rights to immovable property, notary, prohibition, restrictions

References

1. Open data maturity report 2021 (2021). Luxembourg: Publications Office of the European Union, 103.

2. Spasenko, V. O. (2017). Stanovlennia systemy orhaniv derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino ta ikh obtiazhen v Ukraini: istorychnyi aspekt. *Naukovyyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, 1 (2), 65–69.

3. Senchuk, V. V. (2009). Pravove zabezpechennia reiestratsii nerukhomoho maina ta prav na noho v Ukraini: istoriko-pravovyyi analiz. Kyiv, 20.

4. Yavornytskyi, D. I.; Sokhan, P. S., Smolii, V. A., Sarbei, V. H. et al. (Eds.) (1990). *Istoriia zaporozkykh kozakiv*. Vol. 1. Kyiv: Nauk. dumka, 592.

5. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy No. 435-IV vid 16 sichnia 2003 roku (2003). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*.

6. Pro stvorennia yedynoi systemy derzhavnoi reiestratsii zemelnykh dilianok, nerukhomoho maina ta prav na nykh u skladi derzhavnoho zemelnoho kadastru (2003). *Postanova Kabinetu*

Ministriv Ukrainy No. 1088. 17.07.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1088-2003-%D0%BF#Text>

7. Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen (2004). Zakon Ukrainy No. 1952-IV. 01.07.2004. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>

8. Deiaki pytannia derzhavnoi reiestratsii ta funktsionuvannia yedynykh ta derzhavnykh reiestriv, derzhatelem yakykh ye Ministerstvo yustytisii, v umovakh voiennoho stanu (2022). Postanova KMU No. 209. 06.03.2022. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/209-2022-%D0%BF#Text>

9. Pro vnesennia zmin do deiakykh postanov Kabinetu Ministriv Ukrainy shchodo notariatu ta derzhavnoi reiestratsii v umovakh voiennoho stanu (2022). Postanova KMU No. 719. 24.06.2022. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/719-2022-%D0%BF#Text>

10. Deiaki pytannia notariatu v umovakh voiennoho stanu (2022). Postanova KMU No. 164. 26.03.2022. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/164-2022-%D0%BF#Text>

11. Taranova, O. (2022). Legal status of information in the register of real rights to immovable property. *European Political and Law Discourse*, 9 (3), 30–39. <https://doi.org/10.46340/eppd.2022.9.2.4>

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301253

TRANSFER PRICING OF INTANGIBLE ASSETS: PROBLEMS OF LAW ENFORCEMENT

p. 30–35

Serhii Pyroha, PhD, Associate Professor, Department of Canon Law, Augustin Voloshin Carpathian University, Horydy str., 4, Uzhhorod, Ukraine, 88000

E-mail: sergiipyroha@meta.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7093-3207>

The paper analyzes the use of intangible assets to shift profits to jurisdictions that apply low income tax rates. The possibility of using standard methods of transfer pricing for valuation of intangible assets was studied. It has been established that it is very difficult to evaluate intangible assets based on the principle of an arm's length, and in many cases it is impossible. It has been proven that the best estimate of intangible assets is the fair market value, which is determined by the increase in profit, provided by the use of the corresponding intangible asset. The introduction of taxation based on the source principle is the best alternative to transfer pricing methods, and does not require the valuation of intangible assets. The tax service must control the total income of the payer and its proper taxation according to the source principle. The payment of royalties must be made from the profit after its taxation in the country of the source of income, which excludes taxation in the country where the intangible asset is registered. The place of taxation of the paid royalty amount is determined by the resident status of the recipient. Payments to residents are taxed in the country of source, and the

remainder is subject to repatriation to the non-resident. The meaning of the "resident" concept in relation to physical and legal entities has been clarified and criteria for their unambiguous identification have been introduced. The only criterion for determining the resident status of a natural person is his/her citizenship. Effective tax incentives are proposed for disclosure of non-resident asset owners, which allows taxation of the worldwide income of state residents. The introduction of taxation based on the principle of source automatically excludes the possibility of double taxation and provides for the cancellation of all tax agreements that do not meet the proposed criteria for the identification of physical and legal entity-residents. It is extremely important for Ukraine to cancel agreements with Cyprus, the Netherlands, Luxembourg and the British Virgin Islands

Keywords: *intangible assets, transfer pricing, principle of taxation, fair market price, resident status, tax agreements*

References

1. Akcigit, U., Grigsby, J., Nicholas, T., Stantcheva, S. (2021). Taxation and Innovation in the Twentieth Century. *The Quarterly Journal of Economics*, 137 (1), 329–385. <https://doi.org/10.1093/qje/qjab022>
2. Bakker, A., Kale, S. (2022). Current Issues in Transfer Pricing: IBFD Webinar. Available at: <https://www.ibfd.org/shop/training/transfer-pricing-disputes-and-recent-cases>
3. United Nations Practical Manual on Transfer Pricing for Developing Countries 2021 (2023). <https://doi.org/10.18356/9789210001052>
4. Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting (2013). OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264202719-en>
5. Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (2017). OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/tpg-2017-en>
6. Council Directive 2016/1164/EU of 12 July 2016 Laying Down Rules Against Tax Avoidance Practices that Directly Affect the Functioning of the Internal Market (2016). Official Journal of the European Union. L193, 1-14. Available at: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj>
7. Kotenko, A. M., Mishyn, M. O., Broiakov, S. V.; Kotenko, A. M. (Ed.) (2021). *Transfertne tsinoutvorennia: suchasnyi stan ta problemy pravozastosuvannia*. Kharkiv: Pravo, 162.
8. Korol, S. Y., Umantsiv, H. V., Shushakova, I. K. (2021). Development of transfer pricing in the context of globalization. *Economic Theory and Law*, 45 (2), 87–100. <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2021-45-2-87>
9. Umantsiv, H., Shushakova, I. (2021). Controlled transactions with intangible assets in the context of the BEPS action plan. *Herald of Kyiv National University of Trade and Economics*, 135 (1), 101–118. [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021\(135\)08](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2021(135)08)
10. Seeger, W. J. (2019). Richard Collier and Joseph Andrus: transfer pricing and the arm's length principle after BEPS. *Business Economics*, 54 (3), 182–184. <https://doi.org/10.1057/s11369-019-00119-6>

11. Barker, J., Asare, K., Brickman, S. (2016). Transfer Pricing As A Vehicle In Corporate Tax Avoidance. *Journal of Applied Business Research (JABR)*, 33 (1), 9–16. <https://doi.org/10.19030/jabr.v33i1.9863>

12. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022 (2022). OECD. <https://doi.org/10.1787/0e655865-en>

13. Putra, A. L., Saptono, H. W. (2021). Comparability Analysis in Transfer Pricing: Problem and Guideline in Selecting the Most Appropriate Method. *Journal of Research in Business and Management*, 9 (1).

14. Boulogne, F. (2008). Transfer Pricing of Intangibles: A Comparison between the Netherlands and the United States. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.1635296>

15. Treidler, O. (2020). Management for Professionals Transfer Pricing in One Lesson. A Practical Guide to Applying the Arm's Length Principle in Intercompany Transactions. Available at: <http://www.springer.com/series/10101>

16. The Resale Price Method in Transfer Pricing Explained (2021). Valentiam Group. Available at: <https://www.valentiam.com/newsandinsights/resale-price-method>

17. Alfonso, F., Sepilveda, J. M., Vagh, S. (2020). INSIGHT: Implementing the Transaction Net Margin Method for Transfer Pricing in Brazil. *Bloomberg Tax*. Available at: <https://news.bloombergtax.com/transfer-pricing/insight-implementing-the-transaction-net-margin-method-for-transfer-pricing-in-brazil>

18. Choi, J. P., Ishikawa, J., Okoshi, H. (2020). Transfer pricing of intangible assets with the arm's length principle/CEPR. Available at: <https://cepr.org/voxeu/columns/transfer-pricing-intangible-assets-arms-length-principle>

19. Internal Revenue Bulletin: 2017-15 (2017). Internal Revenue Service. Available at: https://www.irs.gov/irb/2017-15_IRB

20. Heidecke, B., Hübscher, M. C., Schmidtke, R., Schmitt, M. (Eds.) (2021). *Intangibles in the World of Transfer Pricing*. Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-73332-6>

21. Podatkovi kodeks Ukrainy 2755-VI. 02.12.2010. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>

22. International agreements of Ukraine on avoidance of double taxation / Ministry of finance of Ukraine. Available at: https://mof.gov.ua/en/international_agreements_of_ukraine_on_avoidance_double_taxation-543

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301251

LEGAL GROUNDS FOR RECOGNITION OF MARRIAGE AND MARRIAGE AGREEMENT AS FICTITIOUS

p. 36–43

Olga Yavor, Doctor of Law, Professor, Department of Civil Law No. 2, Yaroslav Mudryi National Law University, Hryhoriia Skovorody str., 77, Kharkiv, Ukraine, 61024

E-mail: yaroslava2527@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5461-6498>

Tetyana Kirichenko, PhD, Associate Professor, Department of Civil Law and Procedure, Kharkiv National University of Internal Affairs, Lva Landau ave., 27, Kharkiv, Ukraine, 61080

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8785-0475>

The relevance of the research topic is connected with the fact that marriage and family relations are of the most importance for society. A person's health, well-being, ability to work, and his/her relationship with other members of society depend on family relationships. Today, it is important for the development of law to establish in people's minds the possibility and sometimes even the necessity of concluding marriage contracts, because it makes it possible to discover the reality of the intention of the other spouse, in order to avoid problems with the division of property. But this is possible only if there are available and understandable rules and the mutual desire of both parties. Conducting scientific research makes it possible to identify problematic points and propose more profitable legal mechanisms for the regulation of social relations.

The most common and, at the same time, the most complex category are disputes over the recognition of marriage contracts as invalid. In the process of their consideration, many questions arise, the answers to which are missing both in the legislation and in the explanations of the Supreme Court of Ukraine. The situation is complicated by the fact that it is new for law enforcement practice and this category of cases has a certain specificity.

In law enforcement, ambiguities arise when resolving cases of invalidity of marriage and application of the consequences of invalidity. There is no uniformity when deciding the issue of persons who have the right to challenge in court a fictitious marriage, another invalid marriage or the abuse of the right. Ambiguities concern the procedure for invalidating a dissolved marriage, concluded with a violation of the degree of consanguinity or in the presence of another registered marriage; approaches to the regulation of relations regarding the exercise of the rights of persons who are or were in an invalid marriage; regulation of contractual relations of persons who entered into civil and family legal relations with them.

In the scientific literature, the criteria of invalidity, the grounds and consequences of the invalidity of a fictitious marriage, as well as the common and different between the invalidity of a marriage and an invalid agreement are not sufficiently presented, the concept and content of the invalidity of a marriage contract are not developed.

It became necessary to distinguish between persons who are in an invalid marriage and persons whose marriage has been declared invalid. Persons who are in an invalid marriage should be recognized as fictitious spouses. The spouses (or one of them) know that they are in an invalid marriage, but before it is contested, there is a fiction of reality, that is, they (or one of them) create for all other persons the appearance of the reality of marriage, a false

idea of marriage. However, according to the legislation of Ukraine, these persons are spouses.

Persons whose marriage is declared invalid due to their (one of them) violation of the conditions for the validity of marriage and obstacles are unfaithful spouses. A fictitious marriage can be grounds for invalidating a marriage contract

Keywords: *fictitious marriage, marriage contract, legal grounds, annulment*

References

1. Pro vnesennia zmin i dopovnen do Kodeksu pro shliub i simiu Ukrainkoi RSR (1992). Ukaz Prezydii Verkhovnoi Rady Ukrainkoi Radianskoi Sotsialistychnoi Respubliky No. 783 X. 23.06.1992. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/783-10>
2. Simeinyi Kodeks Ukrainy (2002). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. No. 21-22, st. 135. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text>
3. Mendzhul, M. V., Leta, A. V. (2022). Legal grounds for recognizing a marriage agreement invalid (analysis of judicial practice). *Uzhhorod National University Herald. Series: Law*, 67, 93–96. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.67.18>
4. Iarotskyi, V. L. (2011). Pravovidnosyny, shcho vynykaiut bez nalezhnoi pravovoi pidstavy. Aktualni problemy tsyvilnoho prava. Kharkiv: Pravo, 19.
5. Zhylinkova, I. V., Antoshkina, V. K., Diachkova, N. A., Moskaliuk, V. Yu. et al.; Zhylinkova, I. V. (Ed.) (2008). Simeinyi kodeks Ukrainy. Kharkiv: Ksylon, 855.
6. Bodnar, T. V.; Kuznietsova, N. S. (Ed.) (2013). Rozvytok simeino-pravovoi doktryny. Pravova doktryna Ukrainy. Vol. 3: Doktryna pryvatnoho prava Ukrainy. Kharkiv: Pravo, 488–501.
7. Vattras, V. A. (2002). Subiektnyi sklad pravovidnosyn shchodo implantatsii embriona dytyny zhintsi iz henetychnoho materialu podruzzhzia. *Visnyk Khmelnytskoho instytutu rehionalnoho upravlinnia ta prava*, 4, 72–75.
8. Hopanchuk, V. S. (1998). *Zakonodavstvo Ukrainy Pro shliub ta simiu*. Kyiv: Naukova dumka, 237.
9. Krasyska, L. V. (2017). Dohovir yak pravova forma rehulivannia simeinykh vidnosyn. Aktualni problemy pryvatnoho prava: dohovir yak pravova forma rehulivannia pryvatnykh vidnosyn. Kharkiv: Pravo, 44–47.
10. Kozhevnykova, V. O. (2014). Members of family relationships are subject to the legal status of a family membe. Aktualni problemy vdoskonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy, 35, 99–113. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apvchzu_2014_35_12
11. Lepekha, S. M. (2008). Problemy realizatsii prav na ukkladennia ta rozirvannia shliubnoho dohovoru. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu*, 47.
12. Rozghon, O. Features of notarial legal relations with a foreign element arising from the certification of marital contracts. *Almanakh mizhnarodnoho prava*, 19, 145–154.
13. Romovska, Z. V. (2009). *Ukrainske simeine pravo*. Kyiv: Pravova yednist, 500.
14. Safonchuk, O. I. (2004). *Pravove rehulivannia pry-pynennia shliubu v Ukraini* [PhD dissertation.; Odeska natsionalna yurydychna akademiia].
15. Truba, V. I. (2008). Do pytannia pro neobkhdnist zakonodavchoho rehulivannia derzhavnoi reistratsii shliubnykh dohovoriv. *Universytetski naukovy zapysky*, 3, 61–64. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2008_3_14 Last accessed: 02.03.2018
16. Tsyverenko, G. P. (2014). Factual reasons for the emergence of international legal responsibility. *Aktualni problemy derzhavy i prava*, 73, 152–157.
17. Iavor, O. A. (2015). Rol yurydychnykh fiktsii u rehulivanni simeinykh pravovidnosyn. Aktualni problemy pryvatnoho prava. Kharkiv: Pravo, 209–213.
18. Zhylynkova, Y. V. (2005). *Brachnyi dohovir*. Kharkiv: Ksylon, 173.
19. Apopii, I. V. (2010). *Simeine pravo Ukrainy*. Kyiv: Tsentр uchbovoi literatury, 360.
20. Raichuk, A. B. (2005). Poniattia «prypynennia shliubu», «rozirvannia shliubu», «rozluchennia», yikh spivvidnos-hennia. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni T. H. Shevchenka. Yurydychni nauky*, 67-69, 127–129.
21. Baranova, L. M., Borysova, V. I., Zhylinkova, I. V. et al.; Borysova, V. I., Zhylinkova, I. V. (Ed.) (2004). *Simeine pravo Ukrainy*. Kyiv: Yurinkom Inter, 200.
22. Biriukov, I. A., Hopanchuk, V. S., Zaika, Yu. O. et al.; Hopanchuk, V. S. (Ed.) *Simeine pravo Ukrainy*. Kyiv: Istyna, 356.
23. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 r. No. 435-IV (2003). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 40–44. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
24. Fedushchak-Zaslavska, H. (2011). Stanovlennia i rozvytok pravovykh konstruksii u davnomu Rymi. *Visnyk Lvivskoho Universytetu. Seriya yurydychni nauky*, 52, 120–126.
25. Kyrychenko, T. S. (2019). The mechanism of marriage dissolution owing to its inability of further existence as a union between man and the woman (after the change of the gender of one of the spouses). *Law and Society*, 3 (1), 92–98. <https://doi.org/10.32842/2078-3736-2019-3-1-16>
26. Toniyevykh, Y. D. (2013). Legal consequences of failure to comply brides undergo a medical review and inform each other about state of their health. *Visnyk Vyshchoi rady yustytzii*, 2 (14), 158–172.
27. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Pershoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 02.06.2021 roku u spravi No. 367/3276/19. Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97517513>
28. Pro sudovu praktyku rozghliadu tsyvilnykh sprav pro vyznannia pravochnyiv nediiisnymy (2009). Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy No. 9. 06.11.2009. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-09>.
29. Postanova Verkhovnoho Sudu vid 10.02.2021 No. 754/5841/17. Available at: <https://verdictum.ligazakon.net/document/94938438>
30. Postanova Verkhovnoho Sudu vid 03.06.2019 No. 317/3272/16-ts. Available at: https://verdictum.ligazakon.net/document/80363827?utm_source=jurliga.ligazakon.net&utm_medium=news&utm_content=jl01

31. Vereitsi, O. (2016). Zastosuvannya prezumptsii ta fiktsii u rehuliuванні simeinykh vidnosyn. Mala intsyklopediia notariusa, 5, 174–185. Available at: <http://yurradnik.com.ua/wp-content/uploads/2016/11/Vereitsi.pdf>

32. Rishennia Prymorskoho raionnoho sudu m. Odesy vid 27.09.2018 po spravi No. 522/23757/17. Available at: https://verdictum.ligazakon.net/document/76865066?utm_source=jurliga.ligazakon.ua&utm_medium=news&utm_campaign=Verdictum_text&utm_content=jl01

33. Postanova Verkhovnoho Sudu vid 03.07.2019 No. 369/11268/16-ts. Available at: <https://verdictum.ligazakon.net/document/83482786>

34. Rishennia Druzhkivskiy miskiy sud Donetskoj oblasti No. 4886968 vid 29.05.2009. Available at: <https://youcontrol.com.ua/catalog/court-document/4886968/>

35. Postanova Verkhovnoho sudu u skladi kolehii suddiv Tretoi Sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 26.02.2020 roku u spravi No 755/19197/18. Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88016384>

36. Postanova Verkhovnoho sudu Ukrainy vid 05.06.2018 roku. m. Kyiv. Sprava No. 543/730/14-ts. Provadzhenia No. 14-149tss18. Available at: https://verdictum.ligazakon.net/document/72028890?utm_source=biz.ligazakon.net&utm_medium=news&utm_content=bizpress01

37. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Druhoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 30.01.2018 roku u spravi No. 756/7489/15-ts. Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/72073900>

38. Kasinof, L. (2017). Refugees Paid One Euro an Hour by German Employment Program. Coda Story. Available at: <https://codastory.com/migration-crisis/integration-issues/german-employment-program-for-refugees-pays-one-euro-an-hour-sometimes-less>

39. Principles of European Family Law. Commission on European Family Law. Available at: <http://ceflonline.net/principles/>

law, case law on transfer of ownership, conclusion of contracts on behalf of a business entity with excess of authority, and the meaning of an act of acceptance and transfer as a transaction or evidence. The study consistently reveals the relationship of legal provisions to the economic function of law, analyses the concept, features and types of commercial contracts, names contracts, under which property is transferred to the ownership or temporary use of another entity, and analyses the legal provisions on the choice of contract and the owner's performance of contractual obligations.

Based on the study, the author formulates a definition of an economic contract as a legal form of realization of property rights and identifies the characteristic features of such contracts. In particular, the author concludes that such contracts are the result of the exercise of the right to dispose of property and ensure the dynamics of property rights in the economic sphere. Based on the study of various approaches to the classification of economic contracts, the author concludes that all classifications of economic contracts include contracts for the transfer of property into ownership or use. Based on this conclusion, the author systematizes economic contracts, which mediate the realization of property rights. The author also analyzes and specifies the criteria for selecting a contract for exercising property rights in the economic sphere. The author argues that the obligation of a business entity to be the owner of property under a contract is terminated at the time of transfer of property and is mostly formalized by drawing up an act of acceptance and transfer of property. Such an act should be considered an element of the contract as a legal fact, and its legal significance lies in fixing the moment when the property owner's rights are terminated, unless another moment is established by law or contract

Keywords: *contractual recognition economic activity, agreement, legal relations, economic function of law*

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301588

CONTRACTUAL FORMS OF REALIZATION OF PROPERTY RIGHTS IN THE ECONOMIC AREA

p. 44–51

Oleksandr Pashynin, Vasyl' Stus Donetsk National University, 600-richchia str., 21, Vinnytsia, Ukraine, 21021, Lawyer, EVERLEGAL ATTORNEYS-AT-LAW, Hrushevskoho str., 2, Vinnytsia, 21050

E-mail: o.pashynin@donnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8758-5560>

The article is devoted to the study of a contract as a legal form of realization of property rights in the economic sphere, considering theoretical and practical problems, in particular, the problem of contract selection, and the significance of the act of acceptance and transfer of property as a legal fact. The materials used for the study include legislative acts, scientific sources on commercial and civil

References

1. Kalaur, I. R. (2004). Tsyvilno-pravoviyi dohovir yak pidstava vynykennia prava vlasnosti yurydychnoi osoby. [PhD theses]. Lviv.
2. Spasybo, I. A. (2008). Nabuttia prava vlasnosti osobo-iu pry yoho pryypynenni v inshoi osoby: okremi problemy voli ta pravonastupnytstva. Universytetski naukovy zapysky, 4, 171–174.
3. Hudyma, M. M. (2020). Scientific discourse on the place of transfer of property in the mechanism of contractual transfer of ownership. Aktualni Problemy Derzhavy i Prava, 86, 48–55. <https://doi.org/10.32837/apdp.v0i86.2403>
4. Baron, J. B. (2014). Rescuing the Bundle-of-Rights Metaphor in Property Law. University of Cincinnati Law Review, 82 (1). Available at: <https://scholarship.law.uc.edu/uclr/vol82/iss1/2>
5. Hodgson, G. M. (2015). Much of the 'economics of property rights' devalues property and legal rights. Journal of Institutional Economics, 11 (4), 683–709. <https://doi.org/10.1017/s1744137414000630>

6. Alston, L. J., Mueller, B. (2005). Property rights and the state. Handbook of new institutional economics. Berlin, Heidelberg: Springer, 573–590. Available at: https://doi.org/10.1007/978-3-540-69305-5_23
7. Saniakmetova, N. O. (Red.) (2005). Hospodarske pravo Ukrainy. Kharkiv: Odissey, 608.
8. Vinnyk, O. M. (2009). Hospodarske pravo. Kyiv: «Pravova yednist», 766.
9. Shcherbyna, V. S. (2013). Hospodarske pravo. Kyiv: Yurinkom Inter, 640.
10. Luts, V. V. (1999). Kontrakty u pidpriemnytskii diialnosti. Kyiv: Yurinkom Inter, 560.
11. Milash, V. S. (2014). Perspektyvy modernizatsii dohovirnykh pravovidnosyn u sferi hospodariuvannia. Kharkiv: KhNUMH, 227.
12. Voronina, N. (2010). Method and Foundations of Acquisition of Right of Ownership. Aktualni problemy derzhavy i prava, 53, 179–185.
13. Analiz deiakykh pytan zastosuvannia sudamy zakonodavstva pro pravo vlasnosti pry rozghliadi tsyvilnykh sprav (2013). Lyst Verkhovnoho Sudu Ukrainy vid 01 lypnia 2013 r. Platforma LIGA 360. Available at: <https://ips.ligazakon.net/document/VSS00069>
14. Dluhosh, O. I. (2013). Nediisnist pravochyniv z defektamy voli. [PhD theses]. Kyiv.
15. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Kasatsiinoho hospodarskoho sudu u skladi Verkhovnoho Sudu vid 02 travnia 2018 roku u spravi No. 923/20/17 (2018). Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74160438>
16. Postanova Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 08 zhovtnia 2019 r. po spravi No. 916/2084/17 (2019). Available at: <https://lpd.court.gov.ua/adjudication/174>
17. Postanova Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 16 travnia 2018 r. po spravi No. 127/14633/16-ts (2018). Available at: <https://lpd.court.gov.ua/adjudication/376>
18. Ukhvala Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 11 serpnia 2022 r. po spravi No. 916/2084/17 (2022). Available at: <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=105852865&red=10000387e4b3ed006f531be201c3c400e43af1&d=5>

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301533

APPLICATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN MOTIVATING COURT DECISIONS IN CRIMINAL PROCEEDINGS: INTERNATIONAL EXPERIENCE AND PROSPECTS FOR UKRAINE

p. 52–57

Tetiana Lotysh, Postgraduate Student, Educational and Scientific Institute of Law by I. Malynovskyi, The National University of Ostroh Academy, Seminarska str., 2, Ostroh, Ukraine, 35800

E-mail: tetiana.lotysh@oa.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0229-4279>

The article is devoted to the study of the opportunities and challenges of using artificial intelligence in criminal pro-

ceedings, namely, in the course of reasoning court decisions. The use of specialized knowledge by a judge is an important aspect in this process, especially in the context of analyzing evidence and its legal assessment. The use of artificial intelligence in this area can be an important innovation to improve the quality of court decisions and ensure greater objectivity in justice. Artificial intelligence technologies are developing rapidly, and their potential application in criminal proceedings has become a subject of deep interest among both the scientific community and legal professionals.

Based on the analysis of artificial intelligence systems, which are already used in judicial proceedings (the HART system in the United Kingdom, the Bail Assistant program in Australia, the Supreme Court Portal for Promoting Court Efficiency (SUPACE) in India, artificial intelligence systems in Brazil, Saudi Arabia, and the United Arab Emirates), the author has established that the use of artificial intelligence provides a number of useful tools and advantages in evaluating evidence and reasoning a court decision. Thus, it has been determined that the analysis of large amounts of data can help identify patterns and trends in law enforcement, and certain software can influence the prediction of risks and the identification of effective strategies for responding to them.

In addition, the author identifies a number of serious challenges and risks, associated with the use of artificial intelligence technologies in criminal proceedings: protection of personal data, transparency and clarity of artificial intelligence algorithms, etc. According to the study, it is established that the use of artificial intelligence in the process of reasoning court decisions is possible subject to the development and implementation of effective legal mechanisms, which will allow coordinating and regulating this process. Also, the implementation of relevant changes to the criminal justice system of Ukraine should be carried out with a balanced and scientifically sound approach that allows weighing the potential risks and benefits and developing recommendations for the proper practical and ethical use of artificial intelligence technologies

Keywords: court decision, artificial intelligence, motivation, reasonableness, justice, criminal procedure, evidence, evidence assessment, fair trial

References

1. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy (2012). Kodeks Ukrainy No. 4651-VI. 13.04.2012. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
2. Sartor, G., Branting, K. (1998). Judicial Applications of Artificial Intelligence. Springer Science+Business Media B. V., 222. <https://doi.org/10.1007/978-94-015-9010-5>
3. Hallevy, G. (2013). When robots kill: artificial intelligence under criminal. Northeastern University Press, 272. Available at: https://www.researchgate.net/publication/290246169_When_Robots_kill_Artificial_intelligence_under_criminal_law

4. Brennan-Marquez, K., Henderson, S. E. (2018). Artificial Intelligence and Role-Reversible Judgment. *Journal of Criminal Law and Criminology*, 109. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3224549>
5. Allen, R. (2001). Artificial intelligence and the evidentiary process: The challenges of formalism and computation. *Artificial Intelligence and Law*, 9 (2/3), 99–114. <https://doi.org/10.1023/a:1017941929299>
6. Radutnyi, O. (2017). Artificial intelligence as a subject of crime. *Information and law*, 4 (23), 106–115. [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2017.4\(23\).273130](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2017.4(23).273130)
7. Plakhotnik, O. (2019). Practical use artificial intelligence in criminal proceeding. *Herald of Criminal Justice*, 4, 45–57. <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2019.4/45-57>
8. Bazarov, S. (2022). The use of artificial intelligence in the judiciary: theory and practice. *Jurisprudence*, 2 (3), 39–47. <https://doi.org/10.51788/tsul.jurisprudence.2.3./hhkt6836>
9. European ethical Charter on the use of Artificial Intelligence in judicial systems and their environment' (2018). Council of Europe. Available at: <https://rm.coe.int/ethical-charter-en-for-publication-4-december-2018/16808f699c>
10. Artificial Intelligence, the Brazilian Judiciary and Some Conundrums (2023). SciencesPo. Eduardo Villa Coimbra Campos, Available at: <https://www.sciencespo.fr/public/chaire-numerique/en/2023/03/03/article-artificial-intelligence-the-brazilian-judiciary-and-some-conundrums/>
11. Brehm, K. et al, (2020). The Future of AI in Brazilian Judicial System: AI Mapping, Integration, and Governance. Available at: <https://itsrio.org/en/publicacoes/the-future-of-ai-in-the-brazilian-judicial-system/>
12. Khan, A. (2023). AI-powered Indian judiciary: A step forward or cause for concern? Bar and Bench. Available at: <https://www.barandbench.com/columns/litigation-columns/ai-powered-indian-judiciary-a-step-forward-cause-concern>
13. Mehra, S. (2021). AI is set to reform justice delivery in India, INDIAai. Available at: <https://indiaai.gov.in/article/ai-is-set-to-reform-justice-delivery-in-india>
14. Justice minister inaugurates Virtual Enforcement Court in Saudi Arabia, Zawya (2022). Available at: <https://www.zawya.com/en/legal/justice-minister-inaugurates-virtual-enforcement-court-in-saudi-arabia-p5dhnpu7>
15. Rasheed, A. (2022). Abu Dhabi criminal cases now followed up by artificial intelligence, Gulf News. Available at: <https://gulfnews.com/uae/crime/abu-dhabi-criminal-cases-now-followed-up-by-artificial-intelligence-1.89792712>

АНОТАЦІЇ

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.302375

РЕФОРМУВАННЯ СПІЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ У ДОВГОСТРОКОВІЙ ПЕРСПЕКТИВІ З УРАХУВАННЯМ ЗАГРОЗИ З БОКУ РОСІЇ (с. 4–14)

Я. Ю. Миркєєв

Ця стаття аналізує потребу у реформуванні Спільної політики безпеки та оборони Європейського Союзу у довгостроковій перспективі, з особливим акцентом на загрозу з боку російської федерації. Зростання агресивності та зовнішньополітичних амбіцій росії створює необхідність у підсиленні та адаптації політики безпеки та оборони Європейського Союзу.

Проаналізовано низку прийнятих рішень Європейського Союзу у якості протидії російській агресії проти України. Стаття також розглядає причини, які обумовили необхідність реформування інституцій та ключові аспекти реформування, серед яких посилення військових спроможностей Союзу, розвиток сектору кібербезпеки та розширення кібероборонної інфраструктури, забезпечення збільшення спільного фінансування сектору оборони та співпрацю зі стратегічними партнерами. Підкреслено важливість та необхідність політичної єдності та спільної дії серед держав-членів Європейського Союзу, зміцнення обороноздатності, оборонної кооперації, поліпшення механізмів кризового управління та забезпечення взаємної допомоги між державами-членами для ефективного реагування на загрози з боку Росії. Стаття закликає до інтенсивної співпраці та координації між Європейським Союзом та Організацією Північноатлантичного договору, а також до посилення зовнішнього партнерства з країнами, які поділяють спільні цінності та мають спільні інтереси у питанні безпеки у реалізації спільних проектів та програм у сфері безпеки та оборони для забезпечення стабільності та безпеки у регіоні.

Реформування Спільної політики безпеки та оборони є ключовим фактором у забезпеченні колективної безпеки Європи у середньо- та довгостроковій перспективі, враховуючи потреби та виклики сучасного геополітичного середовища, а шляхом спільної дії, Європейський Союз може виступати єдиним фронтом в рішеннях щодо безпеки та міжнародного співробітництва

Ключові слова: спільна політика безпеки та оборони, Європейський Союз, російська агресія

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301635

МІСЦЕ ТА ЗАСТОСУВАННЯ НОВОГО ЗАКОНУ «ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ» У РЕГУЛЮВАННІ ПУБЛІЧНИХ Е-ПОСЛУГ (с. 15-21)

Н. Є. Хлібороб

Стаття присвячена аналізу місця та застосування нового Закону «Про адміністративну процедуру» у регулюванні публічних електронних послуг в Україні. Закон, що набув чинності з 15 грудня 2023 року, має на меті створення системи єдиної, зрозумілої та прозорої взаємодії між публічними органами та громадянами та підприємствами. У статті досліджено основні положення Закону «Про адміністративну процедуру», зокрема, приділено увагу принципам адміністративної процедури, також нормам, які регулюють вирішення адміністративної справи із використанням електронних цифрових технологій. На основі аналізу тексту законодавства, порівняльного аналізу норм, а також врахування практичних аспектів реалізації нового закону, робиться висновок про важливість застосування норм цього Закону до сфери публічних послуг, в тому числі тих, які надаються за посередництвом цифрових технологій. Досліджено, що Закон України «Про адміністративну процедуру» встановлює загальні стандарти адміністративної процедури, за якої забезпечується дотримання прав фізичних та юридичних осіб у відносинах з адміністративними органами, зокрема таких як право бути заслуханим, подавати докази, бути поінформованими про мотиви відмови тощо. Ці стандарти є загальними та поширюються на відносини щодо отримання публічних послуг, незалежно від того, чи відбувається така взаємодія через фізичні канали доступу до публічних послуг, чи електронні. Спеціальним законодавством може бути визначено особливості процедури надання того чи іншого виду публічних послуг, але при цьому, загальні стандарти Закону України «Про адміністративну процедуру» мають бути дотримані. Висвітлено також основні напрями подальших досліджень та можливі напрями подальшого розвитку законодавства у цій сфері. Застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» дозволяє не просто копіювати логіку паперового світу в цифрові сервіси, а розробляти інноваційні підходи. Це означає, що право на участь в адміністративному процесі може бути реалізоване через онлайн-кабінети, можливість подавати документи в електронному фор-

маті, підтримку комунікації цифровими каналами та створення додаткових функцій, що доповнюють основну послугу.

Ключові слова: публічна адміністрація, адміністративна процедура, цифрові публічні сервіси, електронне урядування, електронна держава, публічні е-послуги

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.300235

ФУНКЦІОНУВАННЯ РЕЄСТРУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ (с. 22–29)

О. О. Таранова

На сьогодні вся інформація про речові права на нерухоме майно та їх обтяження і обмеження вноситься до єдиного реєстру – Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Саме до Реєстру прав тепер заноситимуть відомості не лише про права на будівлі і споруди, а й про права на земельні ділянки.

У статті досліджено процес Державної реєстрації прав на нерухоме майно та роботи реєстру в період військового стану в Україні. Одним із видів адміністративного процесу є реєстраційне провадження, що охоплює широке коло суспільних відносин, учасниками яких, з одного боку, є органи виконавчої влади та їх посадові особи, а з іншого – фізичні або юридичні особи. У колі цих відносин і вибудовується система нормативно-правових актів, що деталізують реєстраційні процедурні відносини які було опрацьовано у ході написання даної наукової роботи. Проаналізувавши особливості роботи державних органів в умовах війни встановлено проблеми в діяльності Реєстру речових прав на нерухоме майно та зв'язок між якісною роботою реєстру та захистом прав власника на його майно. Оскільки, економіка держави в наш час повинна працювати як ніколи добре, дане питання є досить актуальним. На сьогоднішній день, на жаль існують обставини які неможливо врегулювати на державному рівні, спланувати чи мінімізувати. А саме «повітряні тривоги», «пошкодження енергосистем», «пошкодження засобів зв'язку» та нестабільний психологічний стан громадян. Було описано ряд змін які відбулися в законодавстві за останній період у зв'язку з початком повномасштабного вторгнення в Україну. В статті буде досліджено механізм роботи Реєстру речових прав на нерухоме майно в умовах війни, виявлено слабкі місця системи та запропоновано можливі шляхи вдосконалення

Ключові слова: майно, право власності, Реєстр речових прав на нерухоме майно, нотаріат, заборона, обмеження

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301253

ТРАНСФЕРТНЕ ЦІНОУТВОРЕННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ (с. 30–35)

С. С. Пирога

У роботі проаналізовано використання нематеріальних активів для переміщення прибутків у юрисдикції, які застосовують низькі ставки податку на доходи. Досліджено можливості застосування стандартних методів трансфертного ціноутворення для оцінки нематеріальних активів. Встановлено, що оцінити нематеріальні активи на базі принципу витягнутої руки дуже складно, а в багатьох випадках неможливо. Доведено, що найкращою оцінкою нематеріальних активів є справедлива ринкова вартість, яка визначається приростом прибутку, що забезпечується застосуванням відповідного нематеріального активу. Запровадження оподаткування за принципом джерела є найкращою альтернативою методам трансфертного ціноутворення, та не потребує оцінки нематеріальних активів. Податкова служба має контролювати сумарний прибуток платника і його належне оподаткування за принципом джерела. Вплата роялті має здійснюватися з прибутку після його оподаткування в країні джерела доходу, що виключає оподаткування в країні, де зареєстровано нематеріальний актив. Місце оподаткування виплаченої суми роялті визначається резидентським статусом отримувача. Виплати на користь резидентів оподатковуються в країні джерела, а решта підлягає репатріації нерезиденту. Уточнено зміст поняття «резидент» щодо фізичних і юридичних осіб та запроваджено критерії для їх однозначної ідентифікації. Єдиним критерієм визначення статусу фізичної особи-резидента є її громадянство. Запропоновано дієві податкові стимули для розкриття власників активів нерезидента, що дозволяє здійснювати оподаткування світового доходу резидентів держави. Запровадження оподаткування за принципом джерела автоматично виключає можливість подвійного оподаткування та передбачає скасування усіх податкових угод, які не відповідають запропонованим критеріям ідентифікації фізичної і юридичної особи-резидента. Для України надзвичайно важливо скасувати угоди з Кіпром, Нідерландами, Люксембургом та Британськими Віргінськими островами

Ключові слова: нематеріальні активи, трансфертне ціноутворення, принцип оподаткування, справедлива ринкова ціна, резидентський статус, податкові угоди

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301251

ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ВИЗНАННЯ ШЛЮБУ ТА ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ ФІКТИВНИМИ (с. 36–43)**О. А. Явор, Т. С. Кириченко**

Актуальність теми дослідження пов'язана з тим, що шлюбно-сімейні відносини мають найважливіше значення для суспільства. Від сімейних стосунків залежить здоров'я, добробут, працездатність людини, її стосунки з іншими членами суспільства. Сьогодні для розвитку права важливо утвердити у свідомості людей можливість, а іноді й необхідність укладення шлюбних договорів, оскільки це дає змогу виявити реальність наміру другого з подружжя, щоб уникнути проблем із поділ майна. Але це можливо лише за наявності доступних і зрозумілих правил і взаємного бажання обох сторін. Проведення наукових досліджень дає змогу виявити проблемні моменти та запропонувати більш вигідні правові механізми регулювання суспільних відносин.

Найпоширенішою і, водночас, найскладнішою категорією є спори про визнання шлюбних договорів недійсними. У процесі їх розгляду виникає багато питань, відповіді на які відсутні як у законодавстві, так і в роз'ясненнях Верховного Суду України. Ситуація ускладнюється тим, що для правозастосовчої практики це нове і ця категорія справ має певну специфіку.

У правозастосуванні виникають неоднозначності при вирішенні справ про недійсність шлюбу та застосуванні наслідків недійсності. Відсутня однозначність при вирішенні питання щодо осіб, які мають право оскаржити в суді фіктивний шлюб, інший недійсний шлюб або зловживання правом. Неясності стосуються порядку визнання розірваного шлюбу, укладеного з порушенням ступеня споріднення або за наявності іншого зареєстрованого шлюбу; підходи до регулювання відносин щодо реалізації прав осіб, які перебувають або перебували в недійсному шлюбі; регулювання договірних відносин осіб, які вступили з ними у цивільні та сімейні правовідносини.

У науковій літературі недостатньо висвітлено критерії недійсності, підстави та наслідки недійсності фіктивного шлюбу, а також спільне та відмінне між недійсністю шлюбу та недійсною угодою, поняття та зміст недійсності шлюбного договору не розроблені.

Виникла необхідність розрізнити осіб, які перебувають у недійсному шлюбі, і осіб, шлюб з якими визнано недійсним. Особи, які перебувають у недійсному шлюбі, повинні визнаватися фіктивним подружжям. Подружжя (або один з них) знають, що вони перебувають у недійсному шлюбі, але до його оскарження існує фікція реальності, тобто вони (або один з них) створюють для всіх інших осіб видимість реальності. шлюбу, хибне уявлення про шлюб. Однак згідно із законодавством України ці особи є подружжям.

Особи, шлюб між якими визнано недійсним у зв'язку з порушенням ними (одним із них) умов дійсності шлюбу та наявності перешкод, є невірними подружжям. Підставою для визнання шлюбного договору недійсним може бути фіктивний шлюб

Ключові слова: фіктивний шлюб, шлюбний договір, правові підстави, визнання шлюбу недійсним

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301588

ДОГОВІРНІ ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ (с. 44–51)**О. А. Пашинін**

Статтю присвячено дослідженню договору як правової форми реалізації права власності у сфері господарювання з урахуванням наявних теоретичних та практичних проблем, зокрема проблеми вибору договору, значення акта приймання-передачі майна як юридичного факту. Матеріалами для дослідження стали акти законодавства, наукові джерела з господарського та цивільного права, матеріали судової практики щодо переходу права власності, укладання договорів від імені господарського товариства з перевищенням повноважень, значення акта приймання-передавання як правочину або доказу. У дослідженні послідовно розкрито зв'язок норм законодавства з економічною функцією права, проведено аналіз поняття, ознак та видів господарських договорів, названі договори, за якими майно передається у власність або в тимчасове користування іншому суб'єкту, проаналізовано законодавчі норми щодо вибору договору та виконання власником договірних зобов'язань.

На підставі проведеного дослідження сформульовано визначення господарського договору як правової форми реалізації права власності, виділено характерні риси таких договорів. Зокрема, зроблено висновок, що такі договори є результатом реалізації правомочності розпорядження майном і забезпечують динаміку права власності у сфері господарювання. На основі досліджених різних підходів до класифікації господарських договорів, зроблено висновок, що в усіх класифікаціях господарських договорів виділяються договори на передачу майна у власність або у користування. З урахуванням цього проведено систематизацію господарських договорів, які опосередковують реалізацію права власності. Також проаналізовано та конкретизовано критерії вибору договору для реалізації права власності у сфері господарювання. Стверджується, що зобов'язання суб'єкта господарювання – власником майна за договором завершується

в момент передачі майна і здебільшого оформлюється складанням акта приймання-передавання майна. Такий акт потрібно розглядати елементом договору як юридичного факту, а його юридичне значення полягає у фіксуванні моменту припинення правомочностей у власника майна, якщо інший момент не встановлено законом або договором

Ключові слова: визнання договору укладеним, господарська діяльність, договір, правовідношення, економічна функція права

DOI: 10.15587/2523-4153.2024.301533

ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПРИ МОТИВУВАННІ СУДОВИХ РІШЕНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ (с. 52–57)

Т. В. Логинш

Стаття присвячена дослідженню можливостей та викликів застосування штучного інтелекту у кримінальному процесі, зокрема під час мотивування судових рішень. Важливим аспектом у вказаному процесі є застосування суддею спеціальних знань в контексті аналізу доказів та їхньої правової оцінки. Використання штучного інтелекту у цій сфері може стати суттєвою інновацією, яка здатна підвищити якість судових рішень та забезпечити об'єктивність у правосудді. Технології штучного інтелекту стрімко розвиваються, а їхнє потенційне застосування в кримінальному судочинстві стало предметом глибокого інтересу як серед наукової спільноти, так і серед представників правничих професій.

На основі аналізу систем штучного інтелекту, які вже використовуються в судочинстві (система HART у Великій Британії, програма Bail Assistant в Австралії, Портал Верховного Суду для сприяння підвищенню ефективності роботи судів (SUPACE) в Індії, системи штучного інтелекту в Бразилії, Саудівській Аравії, Об'єднаних Арабських Еміратах) встановлено, що застосування штучного інтелекту надає ряд корисних інструментів та переваг під час оцінки доказів та мотивування судового рішення. Так, визначено, що аналіз великих обсягів даних може допомогти в ідентифікації закономірностей та тенденцій у правозастосуванні, а окреме програмне забезпечення може впливати на прогнозування ризиків та визначення ефективних стратегій реагування на них.

Крім того, вбачається ряд серйозних викликів та ризиків, що пов'язані із застосуванням технологій штучного інтелекту у кримінальному процесі: захист персональних даних, прозорість та зрозумілість алгоритмів використання штучного інтелекту тощо. За результатами дослідження встановлено, що використання штучного інтелекту під час мотивування судових рішень можливе за умови розробки та впровадження ефективних правових механізмів, які дозволять координувати та регулювати вказаний процес. Також впровадження відповідних змін в систему кримінального правосуддя України має відбуватися з виваженням і науково обґрунтованим підходом, який дозволяє зважити потенційні ризики та переваги і розробити рекомендації щодо належного практичного та етичного використання технологій штучного інтелекту

Ключові слова: судові рішення, штучний інтелект, вмотивованість, обґрунтованість, правосуддя, кримінальний процес, докази, оцінка доказів, справедливий судовий розгляд